

KOFFIE VERKEERD

Kluchtige thriller in een bedrijf

door

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KOFFIE VERKEERD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kees: keiharde drugsdealer
Saar: zijn compane in het kwaad
Sjakie: goedlachse clown, simpele ziel
Cora: dealt op straat
Bets: vrouwelijke clochard
Leen: dealt op straat
Anja: collectrice van het Leger des Heils
Sofie: dealt op straat

DECOR:

Het stuk speelt in een koffieshop en de ruimte is slechts karig aangekleed. Gezien vanuit de zaal is links vooraan een deur die naar het toilet voert. Ongeveer in het midden van de achterwand een deur via welke alle personen het lokaal betreden. Rechts achter, liefst schuin, een ietwat grotere tafel, waarop een wit laken, dat van voren en de zijkanten afhangt tot op de grond. Op deze tafel een aantal op elkaar gestapelde koppen, alsmede een stapel schoteltjes en een bakje met lepeltjes. Ook een koffiezetapparaat, Helemaal rechts op tafel een ferme doos met zakjes suiker. Verder zoveel tafels met stoelen als de beschikbare ruimte toelaat.

Toneel is leeg. Duidelijk hoorbaar knarst een sleutel in een slot, een grendel wordt verschoven, Kees en Saar gekleed in jas op. Kees met een diplomatenkoffertje, waaraan een veiligheidsketting, waarvan de sluitring om z'n pols zit. Tijdens de komende dialoog verrichten beiden de volgende handelingen: Kees ontsluit eerst de polsketting, daarna het koffertje, haalt er een doos uit die volkomen identiek is aan die welke, vanuit de zaal gezien, aan de rechterkant op de tafel staat, en zet ze aan de linkerkant. Ook deze is gevuld met zakjes suiker. Beiden hangen hun jas aan twee spijkers die in de buurt van de tafel, van waaruit zij opereren, in een wand geslagen zijn. Saar haalt onder de tafel pak koffie vandaan, flesje koffiemelk en ook een ketel, die ze in het toilet met water gaat vullen, waarna ze koffie zet. Kopjes en schoteltjes worden gereed gezet voor gebruik, kleedjes op de tafeltjes worden wat rechtgetrokken enz.

Kees (*onder het opkomen*): ...een klassiek voorbeeld van wat er kan gebeuren als je niet alles zelf doet. En de instructies van de grote baas waren toch duidelijk genoeg dacht ik zo.

Saar: Zeker weten. Nekschot, benen tot aan de knieën in het beton en dan de plomp in.

Kees: Juist. En wat doet die hufter? Verzwaart het lijk met een paar stenen, het touw schiet los en hup, lijkman komt bovendrijven. Geen wonder dat de grote baas laaiend is.

Saar: Allicht, en je kunt 'm geen ongelijk geven.

Kees: Eén geluk nog dat het allemaal schriftelijk gaat en dat ik 'm niet persoonlijk onder de ogen hoef te komen.

Saar: Ja ja... maar anderzijds blijf ik juist dat nog altijd wel een beetje griezelig vinden hoor.

Kees: Hoezo griezelig?

Saar: Tja, hoe zal ik het zeggen... net alsof... alsof je te maken hebt met 'n geest.

Kees: Nu kan ik er helemáál geen touw meer aan vastknopen.

Saar: Ik bedoel... de grote baas... geen morgen gaat voorbij of je hebt een brief van 'm bij de post met allerlei voorschriften, aanwijzingen en richtlijnen, maar niemand weet wie 't is.

Kees: Ach zo... Nou ja, wat dat betreft: neem maar van mij aan dat we met een zeer linke broeder te maken hebben. En eerlijk gezegd sta ik heus niet op een nadere kennismaking te wachten. Dank je feestelijk.

Saar: Wat heet hier kennismaken? Het is ook niet mijn bedoeling om 'm in m'n armen te sluiten. Maar als ik 'n mogelijkheid zou weten te vinden achter z'n ware identiteit te komen...

Kees: Zeg mens, ben je soms levensmoe? Iemand die in deze business zo zijn best doet anoniem te blijven zal, als hij er ook maar het geringste vermoeden van heeft dat je iets over hem weet, geen moment aarzelen je op een blauwe boon te trakteren.

Saar (*beetje angstig*): Zou je denken...? Maar eh, als het echt zo'n kwaai is, dan vraag ik me wel af waarom hij, zoals uit zijn schriftelijke instructies blijkt, er telkens zo op aandringt bedacht te zijn op infiltratie van de Piranha, (*uit te spreken als piranha*) wie of wat dat dan ook moge zijn.

Kees: De piranha is een in feite betrekkelijk kleine, maar als hij bloed geroken heeft, levensgevaarlijke roofvis.

Saar: Je wilt me toch niet wijs maken dat hij, als hij zo'n gevaarlijke bink is als jij denkt, 'm knijpt voor een of ander visje?

Kees: Tuurlijk niet. Maar achter de naam piranha schijnt de een of andere bende schuil te gaan, die er zich op toelegt kleine drugsbarons als onze grote baas uit te schakelen, om zichzelf aldus van een monopoliepositie te...

Sjakie (*opkomend, uitgelaten vrolijk*): Hoi hoi, Sjakie is er weer! (*twee wijsvingers omhoog, wiegt heen en weer, zingt*) Koffie, koffie, lekker bakkie koffie, dat kun je Sjakie wel geven... koffie, koffie... hahahahaaa...

Kees (*nors*): Heb je hem ook weer, en natuurlijk weer als eerste er bij.

Sjakie (*stralend*): Moet toch zeker ook.

Kees (*onthutst*): Dat zou moeten?

Sjakie (*stralend*): Tuurlijk Kees! Waar zou je blijven als ik niet iedere dag kwam? Je mag wel blij met me zijn.

Kees (*onthutst*): Blij zijn?

Sjakie: Zeker kerel. Ik zorg hier toch voor de vrolijke noot, weet je wel. Zonder mij zouden de klanten beslist niet blijven terugkomen.

Kees: Gadver zeg, moet je zo iets horen... iedere dag gratis koffie zuipen en aansluitend bezoek aan het schijthuis, of net andersom. En daar zou ik blij om moeten zijn.

Saar (*tot Kees*): Zou meneer zich mogelijk ook een beetje beschaafder kunnen uitdrukken?

Sjakie: Dat dacht ik om de verdomme ook. Het is hier uiteindelijk een nette zaak, wat jij Saar... Maar eh, nu je het er toch net over hebt... Kees, weet jij wat kleiner is als een muggegatje?

Kees (*nors*): Och!

Sjakie (*lachend*): Dat wat er uit komt! (*af in toilet*) Hahaa, had je niet gedacht he... een goeie, of niet soms? Ja ja, Sjakie bakt ze weer bruin. (*af*)

Saar: Laat 'm toch met rust man. Je weet toch dat hij niet gebukt gaat onder een overlast aan verstandelijke vermogens en zo iemand moet je nemen zoals hij is.

Kees: Klets allemaal. Waar het mij om gaat is dat, als het aan jou lag, hier de halve wereld gratis op de koffie zou mogen komen.

Saar (*laatdunkend*): De halve wereld!

Kees: Is het dan gelogen soms? Eerstens die halve idioot, die daar gratis op ons sanitair zit te relaxen. Dan Sokken Bets, een regelrechte aanfluiting voor dit lokaal, en sinds een paar dagen ook nog die tante van het Leger des Heils.

Saar: En dat noem jij de halve wereld? Welterusten! Bovendien: kortzichtiger kan 't niet meer. Je zou eerder blij moeten zijn dat ze komen. Daartussen vallen onze vaste afnemers tenminste nog minder op... En sowieso, wat doen ons onder deze omstandigheden die paar koppen koffie? We verdienen nu immers in een uur meer dan vroeger in een hele week.

Kees: O zo. En daarom moeten we het ook maar met twee handen tegelijk over de balk smijten.

Saar (*verachtelijk*): Over de balk smijten! Je moet je eens laten nakijken. Bovendien: de grote baas zal het ook wel goedvinden, anders had je er al lang iets over gehoord.

Kees: Die kan immers niet weten dat jij in deze koffieshop voor Sinterklaas speelt en Jan en alleman loopt te trakteren.

Saar: Nee moet je zeggen! Die is van alles wat hier gebeurt volledig op de hoogte, soms nog beter dan wij zelf, dat weet je best.

Kees (*klein*): Heb je verdraaid ook weer gelijk bij... (*peinzend*) Ongelooflijk eigenlijk hoe dat mogelijk is... (*voelt eens langs de rand van een paar tafels en stoelen*) Zeg, wat denk je, zou hij in deze tent soms afluisterapparatuur verborgen hebben? Dat zie je toch wel vaker op de TV... of niet soms?

Saar: Kan ik me moeilijk voorstellen, want hij is van heel wat zaken op de hoogte waar hij onmogelijk achter kan zijn gekomen met afluisteren alleen. Hij weet ook dingen die hij absoluut gezien moet hebben. Dat kun je gemakkelijk opmaken uit zijn dagelijkse correspondentie.

Kees: Halt even... Zou het dan niet zo kunnen zijn dat hij iemand heeft die hier voor hem kijkt en luistert, 'n soort spion zal ik maar zeggen, iemand van onze eigen mensen misschien?

Saar: Nou nee, dat geloof ik niet, niemand uit onze eigen kring... Dan zie ik er nog eerder die geüniformeerde madam voor aan.

Kees: Van het Leger des Heils bedoel je? Vergeet 't maar, want de grote baas heeft er een vermoeden van dat men ons haar op het dak

heeft gestuurd als vervanging voor de klabak die zich hier heeft voorgedaan als verzekeringsagent.

Saar: En die ze nu met dat ongezonde gat in z'n nek hebben opgevist.

Kees: Precies.

Saar: Ja ja, maar eh, hoe kunnen we nu zekerheid krijgen omtrent dat collectebusmens? Ik bedoel, drugs dealen en een gewone smeris om zeep helpen is nog tot daaraan toe. Maar stel, we zouden ons per vergissing vergrijpen aan iemand die werkelijk connecties heeft met hogere machten? Ik mag er niet aan denken!

Kees: Ook mijn idee. Er zijn nu eenmaal grenzen... Maar maak je niet ongerust. Voor alle zekerheid heb ik Cora achter haar aangestuurd en die loopt haar nu al een poosje te schaduwen.

Saar (*in gedachten*): Jeetje, als ze echt van de recherche zou zijn... Gossie, dan kun je ook op je tien vingers narekenen dat ze er op het bureau nu echt in alle ernst werk van maken. En dat betekent ook, dat ze verdraaid goed weten dat hier gedeald wordt.

Kees: Alsjeblieft zeg, dat weten ze zeker... Mens, dit is 'n koffiешop en die worden zonder meer in de gaten gehouden.

Saar: Logisch. Maar toch niet op deze manier.

Kees: Dat komt omdat ze natuurlijk allang doorhebben wat voor spul we in de aanbieding hebben en dat we het in 't groot aan de straathandelaren slijten.

Saar: Zou best kunnen... Nou ja, zo lang ze er maar niet achter komen hoe we 't 'm lappen, kunnen ze ons gelukkig niets maken.

Kees: Precies. En dat wij die zogenaamde verzekeringsagent naar het hiernamaals hebben geholpen, is net zo min te bewijzen.

Saar: Des te beter... maar dan vraag ik me toch wel af... waarom hebben jullie dan zonder noodzaak het risico van die moord genomen?

Kees: Ja zeg, helemáál achterlijk zijn ze ook niet, en als iemand ons hier dag na dag op de vingers blijft kijken, komt hij er vanzelf wel achter hoe we het spelen.

Saar (*peinzend*): Niettemin, als die juf van de Heilsarmee inderdaad een stille mocht zijn en derhalve ook 'n nekoperatie zou moeten ondergaan... (*angstig*) Kees, realiseer je je dat ook wel.... 't is uiteindelijk politie! (zij en Kees staan op dat moment met hun rug naar de toiletdeur toe)

Sjakie (*inmiddels terug van toilet en achter hen*): Politie!?!? (*Kees en Saar steken direct armen in de lucht, Sjakie begrijpt het even niet, kietelt Saar dan snaaks links en rechts in d'r zij*) Kiele kiele kiele.

Saar (*kwaad*): Jij driedubbel overgehaalde kloothommel, wil je me soms een hartaanval bezorgen?

Kees: Achterlijke schijtwortel!

Sjakie: Ho ho mensen, geen vieze woordjes, dat hadden we toch afgesproken, weet je nog...? Maar eh, hadden jullie het over de politie? Nou eh, dan kijk maar uit hoor, want daar lopen me brutale honden tussen, dat mogen jullie rustig van Sjakie aannemen.

Saar (*achterdochtig*): Hoe zo?

Sjakie: Een paar dagen geleden heb ik toch die fiets gevonden, weet je nog wel?

Kees (*betekenisvol*): Gevonden!

Sjakie: Is toch wel waar man! Eerlijk gevonden toen niemand keek.

Saar: Oké Sjakie, maar wat verder?

Sjakie: Moet je luisteren. Komt 'n politieagent op zo'n (*wijst hoog en groot*) joekel van 'n paard aanzetten en brult van boven: (*met gezwollen stem*) "Hé jij daar, van die fiets van jou klopt geen ene moer. Geen bel, geen voor en achterlicht en geen jasbeschermers..." (*weer normaal*) Moet je nagaan! Is dat nu een behandeling die bij Sjakie past?

Kees (*sarcastisch*): Nee helemaal niet... Maar eh, en toen?

Sjakie (*met veel bravoure*): Die kale kwast heeft het geweten ook, dat vertel ik je. O ja, die snauwt me geen tweede keer meer af, de eikel. "Die knol van jou," heb ik teruggeroepen, "zou je anders ook eens grondig moeten laten nakijken, want die lijkt me net zo min op z'n best."

Saar: Ga weg! En hoe reageerde hij daar op?

Sjakie: Witheet Saar, 'n kop als een biet, ik zweer 't je. (*met opgezwollen stem*) En wat zou er dan aan mijn hengst mankeren," brulde hij weer van boven, waarop ik terugschreeuwde: "Dat wat er nu bovenop zit hangt er normaal gesproken toch zeker onder!"

Kees (*kwaad tot Saar*): En die malloot moet je maar dapper van gratis koffie blijven voorzien.

Sjakie (*gaat aan tafeltje zitten, opgetogen, wijst voor zich op tafel*): Verhipt ja! Kees, groot opperhoofd, m'n koffie! Waarom is die er nog niet? Je zou toch eens wat attenter ten opzichte van je entertainer mogen wezen jochie.

Kees (*was reeds bezig, legt nog zakje suiker uit rechtse doos op het bordje, laat Saar de koffie brengen*): Ja zeg, verrekte lamstraal, kan ik weten hoe lang die sanitaire vrijetijdsbesteding van jou zou gaan duren. Ik ben geen helderziende.

Sjakie (*opgewekt*): Allicht niet Kees. In jouw handel moet je het meer hebben van koffiedik, dat weet Sjakie ook wel.

Cora (*opkomend*): Hallo allemaal, alles wel aan boord?

Sjakie (*naar haar toe*): Daar heb je Cora! (*slaat arm om haar schouder*)
Cora, meid, waar heb je gezeten? Gisteren ben je niet eens geweest. Dat mag je Sjakie niet nog eens aandoen.

Cora (*vriendelijk*): Je zult me toch niet al te erg gemist hebben hoop ik?

Sjakie: Niet al te erg? Meid, ik heb geen dag gehad!

Cora: Schalkie, schalkie!

Sjakie (*beetje onthutst*): Heb je soms een spraakgebrek gekregen Cora? Ik heet Sjakie, weet je nog?

Cora: Zeker, maar vertel eens, heb je me dan soms nodig gehad?

Sjakie: Wat dacht je... ik heb namelijk een goeie uitgevonden waarin jouw naam voorkomt.

Cora: Een mop waarin "mijn" naam... dat méen je niet!

Sjakie: Echt waar Cora. Maar je moet wel goed opletten. Luister: hoe paren de Koraaldiertjes?

Cora: Ha, ik heb 'm door, koraaldiertjes.....! Maar eh, hoe die paren? Geen idee.

Sjakie (*uitgelaten*): Tegen de klippen aan! Hahaaa!

Cora (*lachend*): Sjakie Sjakie, je bent me er toch ook eentje.

Sjakie: En dan deze Cora: eh, hoe doen de stekelvarkens 't?

Cora: Geen flauw benul.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto